



REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO  
GJYKATA KUSHTETUESE  
УСТАВНИ СУД  
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 6 shkurt 2017  
Nr. ref.:RK 1036/17

## AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

**rastin nr. KI62/16**

Parashtrues

**Bekë Lajçi**

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit,  
Ac. nr. 1961/2015, të 16 nëntorit 2015**

### GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare  
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar  
Altay Suroy, gjyqtar  
Almiro Rodrigues, gjyqtar  
Snezhana Botusharova, gjyqtare  
Bekim Sejdiu, gjyqtar  
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe  
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

#### Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Bekë Lajçi, avokat nga Peja (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

## **Vendimi i kontestuar**

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 1961/2015, të 16 nëntorit 2015.
3. Vendimi i kontestuar i është dorëzuar parashtruesit më 30 dhjetor 2015.

## **Objekti i çështjes**

4. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, i cili pretendohet t'i ketë shkelur të drejtat e parashtruesit të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], me nenin 46 [Mbrojtja e Pronës], me nenin 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në ndërlidhje me nenin 6 [E Drejta për një proces të rregullt], paragrafi 1, dhe me nenin 1 të Protokollit 1 [Mbrojtja e pronës] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
5. Parashtruesi më tutje kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) që të vendosë masë të përkohshme, përkatësisht *“të urdhëron Noterin në Istog dhe cilindo Noter tjetër në R. e Kosovës që të mos përpilojë kurrfarë kontrate mbi shitblerjen e patundshmërisë, mbi qiranë, për ndërrimin apo çfarëdo qoftë veprimi, apo pune tjetër juridike, e që ka të bëjë lidhur me patundshmërinë që evidentohet në emër të zonjës SH. J. nga Istogu [...]”*.
6. Parashtruesi kërkon po ashtu nga Gjykata që të caktojë dëgjim publik *“për të sqaruar provat dhe faktet e pretenduara [...]”*.

## **Baza juridike**

7. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 27 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), dhe në rregullat 29 dhe 54 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

## **Procedura në Gjykatë**

8. Më 8 prill 2016, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
9. Më 14 dhe 15 prill 2016, parashtruesi i kërkesës dorëzoi informata dhe dokumente shtesë në Gjykatë.
10. Më 15 prill 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Selvete Gërzhaliu-Krasniqi.

11. Më 25 prill 2016, Gjykata e informoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi nga një kopje të kërkesës Gjykatës së Apelit si dhe I. J., si palë e interesuar në kërkesën në fjalë.
12. Më 20 maj 2016, parashtruesi dorëzoi në Gjykatë disa sqarime lidhur me kërkesën e tij, si dhe disa dokumente shtesë.
13. Më 2 qershor 2016, Gjykata e informoi Gjykatën Themelore në Pejë, Dega në Istog, për regjistrimin e kërkesës si dhe kërkoi që t'i dorëzohet dosja e plotë lidhur me rastin në fjalë.
14. Me 10 qershor 2016, Gjykata Themelore në Pejë, Dega në Istog, dorëzoi dosjen e kërkuar nga Gjykata.
15. Më 14 shtator 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović anëtar të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Robert Carolan, i cili më 9 shtator ka dhënë dorëheqje nga pozita e gjyqtarit të Gjykatës.
16. Më 29 shtator 2016, Kryetarja e Gjykatës zëvendësoi gjyqtarin Almiro Rodrigues si anëtar të Kolegjit shqyrtues me gjyqtaren Snezhana Botusharova, e cila, sipas moshës, u caktua kryesuese e Kolegjit shqyrtues.
17. Më 29 shtator 2016, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

### **Përmbledhja e fakteve**

18. Nga viti 2002 e deri në vitin 2007, parashtruesi i kërkesës, në cilësinë e avokatit, kishte përfaqësuar I. J. në disa procedura para gjykatave të rregullta. Këta të dy kishin lidhur një marrëveshje nëpërmjet së cilës ishin pajtuar për shumën e kompensimit që parashtruesi i kërkesës do të pranonte si kompensim për kryerjen e shërbimeve të avokatisë.
19. Duke qenë që I. J. nuk kishte përmbushur obligimet e tij ndaj parashtruesit të kërkesës, ky i fundit kishte parashtruar padi në Gjykatën Komunale në Istog, me ç'rast kishte kërkuar që I. J. të detyrohet t'i paguajë parashtruesit të kërkesës një shumë të caktuar të të hollave.
20. Më 2 shkurt 2011, Gjykata Komunale në Istog (Aktgjykimi C. nr. 51/09) e miratoi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës dhe detyroi I. J. që t'i paguajë atij një shumë të caktuar të të hollave në emër të kompensimit për shërbimet e avokatisë që i kishte kryer I. J.-së.
21. Në një datë të paspecifikuar, I. J. kishte paraqitur ankesë kundër aktgjykimit të lartpërmendur.
22. Ndërkohë, I. J. kishte parashtruar edhe një propozim në Gjykatën Komunale në Istog, ku kishte kërkuar që të bëhet ndarja e pasurisë që ai deri në atë kohë e kishte në bashkëpronësi me nënën e tij, SH. J., dhe me vëllain e tij, Z. J.

23. Më 5 prill 2011, duke vepruar sipas propozimit të I. J. për ndarje të pasurisë së paluajtshme në bashkëpronësi, Gjykata Komunale në Istog (Aktvendimi N. nr. 23/010) vendosi që pasuria të ndahet ndërmjet SH. J. dhe Z. J., ashtu që I. J. të mos marrë asnjë pjesë nga ajo bashkëpronësi. SH. J. [nëna e I. J.] ishte shpallur pronare e një lokali afarist [që më vonë do të bëhej objekt i procedurës përbarimore], ndërsa Z. J., [vëllai i I. J.] kishte fituar disa ngastra të tjera toke. Gjykata kishte vendosur kështu meqë I. J., SH. J. dhe Z. J. ishin pajtuar që me marrëveshje jashtëgjyqësore të bënin ndarjen e pasurisë që kishin në bashkëpronësi. Me vendimin e saj, Gjykata Komunale në Istog vetëm sa kishte konfirmuar marrëveshjen e tyre.
24. Më 5 mars 2012, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktgjykimi Ac. nr. 146/2011) refuzoi ankesën e I. J. [shih paragrafin 21], si të pabazuar dhe vërtetoi Aktgjykimin (C. nr. 51/09, të 2 shkurtit 2011) e Gjykatës Komunale në Istog.
25. Duke qenë se aktgjykimi i lartpërmendur i Gjykatës Komunale në Istog u bë i plotfuqishëm si dhe pasi që I. J. nuk e përmbushi obligimin e tij në mënyrë vullnetare, parashtruesi i kërkesës, në cilësi të kreditorit, kishte paraqitur kërkesë në Gjykatën Komunale në Istog për iniciimin e procedurës përbarimore kundër I. J., në cilësi të debitorit.
26. Më 18 maj 2012, Gjykata Komunale në Istog (Aktvendimi E. nr. 150/012) kishte caktuar përbarimin në favor të parashtruesit të kërkesës.
27. I. J. kishte parashtruar prapësim kundër aktvendimit të lartpërmendur dhe kishte kërkuar që i njëjti të anulohet dhe propozimi i parashtruesit të kërkesës për përbarim të refuzohet.
28. Më 16 nëntor 2012, Gjykata Komunale në Istog (Aktvendimi E. nr. 150/012) kishte refuzuar prapësimin e I. J. dhe kishte konfirmuar përbarimin, si të ligjshëm dhe të lejueshëm.
29. Më 2 tetor 2013, tashmë Gjykata Themelore në Pejë, Dega në Istog (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), nëpërmjet Aktvendimit E. nr. 150/12 konstatoi se *“procedura e përbarimit ka arritur në fazën e përgatitjes së ankandit publik”* dhe se *“gjykata është e obliguar të përcaktojë vlerën shitëse të tregut të paluajtshmërisë”*. Nëpërmjet këtij aktvendimi dhe duke u bazuar në ekspertizën e ekspertit të caktuar për qëllim të konstatimit të çmimit të tregut, Gjykata Themelore në Istog caktoi një çmim të caktuar për lokalin afarist të përmendur më sipër, i cili u vlerësua si objekt i përbarimit në këtë lëndë.
30. Kundër këtij aktvendimi, I. J. paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale. I. J. kontestoi, me këtë rast, propozimin për përbarim të parashtruesit të kërkesës, me arsyetimin se Gjykata Themelore në Istog ka lejuar përbarimin *“në pronën e cila nuk është e tij”*.

31. Më 4 prill 2014, Gjykata e Apelit (Aktvendimi Ac. nr. 3432/2013) pranoi ankesën e I. J. si të bazuar, prishi Aktvendimin e Gjykatës Themelore (E. nr. 150/12, të 2 tetorit 2013) dhe vendosi që kësaj të fundit t'ia kthejë lëndën në rishqyrtim. Gjykata e Apelit konstatoi: a) Çmimi i tregut të objektit të përmbarrimit është marrë në kundërshtim me dispozitat ligjore; b) Gjykata Themelore kishte vendosur me Aktvendim ndërsa do të duhej të kishte vendosur me konkluzion; dhe, c) Gjykata Themelore nuk ka marrë fare parasysh vërejtjet e I. J. Vlen të theksohet se Gjykata e Apelit nuk u deklarua lidhur me atë se a është lejuar përmbarrimi mbi pronën e I. J. apo mbi pronën që nuk ishte në emër të tij.
32. Paralelisht me këto procedura që ishin duke u zhvilluar para gjykatave të rregullta, parashtruesi i kërkesës kishte bartur lëndën e tij të përmbarrimit kundër I. J. te një përmbarrues privat i emëruar për territorin e Gjakovës.
33. Më 18 gusht 2014, SH.J. kishte parashtruar prapësim pranë Gjykatës Themelore, duke pretenduar se është pronare e lokalit afarist që ishte caktuar si objekt përmbarrimi. Në prapësimin e saj, SH. J. theksoi që *“ky lokal nuk mund të jetë objekt përmbarrimi”* meqë është pronë e saj dhe jo e birit të saj, I. J.
34. Më 9 shtator 2014, Gjykata Themelore (Konkluzioni P. nr. 1/2014) udhëzoi në kontest të rregullt civil personin e tretë, SH. J. me arsyen se kjo e fundit dhe parashtruesi i kërkesës kanë pretendime të ndryshme lidhur me pronësinë e lokalit afarist dhe si e tillë, çështja duhet të rregullohet nëpërmjet një kontesti të ri civil. Sipas shkresave të lëndës, kontesti civil i udhëzuar nga Gjykata Themelore akoma nuk ka përfunduar.
35. Më 16 shtator 2014, përmbarruesi privat, pavarësisht konkluzionit të sipërpërmendur, organizoi një ankand publik për shitjen e paluajtshmërisë [lokalit afarist] që ai e cilëson si pronë të I. J. Pas përfundimit të ankandit publik, fitues u shpall parashtruesi i kërkesës, i cili krahas një personi tjetër ishte paraqitur si ofertues. Nëpërmjet procedurave të zhvilluara nga përmbarruesi privat, parashtruesi i kërkesës u shpall blerës i lokalit afarist në fjalë. Me këtë rast, parashtruesi i kërkesës u urdhërua që të deponojë diferencën e mjeteve të I. J., pasi që kishte marrë pjesën që I. J. i kishte borxh për shërbimet e avokatisë.
36. Më 26 shtator 2014, përmbarruesi privat (Urdhri P. nr. 33/14) caktoi zbatimin e përmbarrimit kundër debitorit I. J. Si objekt i përmbarrimit ishte përcaktuar lokali afarist i cili ishte bartur në pronësi të SH. J. në vitin 2011.
37. I. J. parashtrroi prapësim kundër Urdhrit të lartpërmendur para Gjykatës Themelore.
38. Më 6 nëntor 2014, Gjykata Themelore (Aktvendimi P. nr. 3/014) pranoi prapësimin e I. J. dhe anuloi Urdhrin e lartcekur të përmbarruesit privat me arsyetimin:

*“[...] Gjykata e ka vlerësuar urdhrin e atakuar në kuptim të thënieve në ankesë-prapësim dhe gjënë që ankesa-prapësimi është i bazuar, i cili si i*



tillë pranohet. Këtë mbështetur në faktin se, fillimisht, siç konstatohet nga gjendja në shkresat e lëndës në kuptim të Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, si Gjykatë e Shkallës së Dytë, AC. nr. 3432/013 ka qenë prish Aktvendimi i Gjykatës Themelore – Dega në Istog E.nr.150/012 i dt. 02.10.2013 dhe lënda është kthyer në rishqyrtim, me vërejtje e sygjjerime të caktuara si në atë Aktvendim.

Në kuptim të kësaj, siç vërtetohet nga shkresat e lëndës, nuk është përmbush sugjerimi sipas atij Aktvendimi në procedurën e mëtejme përmbarimore ashtu që ka mbete pa u përmbush kushti paraprak i caktimit të çmimit te objektit [...]. Ndërkaq sa i takon çështjes se atakimit të Urdhrit, në kuptimin që lokali, që është objekt përmbarimi, nuk është pronë e debitorit, por e Shahe Jahaj, në këtë kuptim, nga ana e Gjykatës, me Konkluzionin E. nr. 1/2014 të dt. 09.09.2014, Personi i Tretë, ka qenë udhëzuar në kontest të rregullt civil, për realizimin e të të drejtës së pretenduar”.

39. Parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër aktvendimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave procedurale dhe për shkak të aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, duke kërkuar që të lihen në fuqi vendimet e marra nga përmbaruesi privat, nëpërmjet të cilave ai ishte shpallur fitues i ankandit publik për shitjen e lokalit afarist.
40. Më 16 nëntor 2015, Gjykata e Apelit (Aktvendimi Ac. nr. 1961/2015) [vendimi i kontestuar] e refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar si dhe vendosi që lëndën t’ia kthejë në rivendosje përmbaruesit privat. Më këtë rast, Gjykata e Apelit arsyetoi:

*“Në rastin konkret përmbaruesi privat, fillimisht nuk e ka vlerësuar faktin se me rastin e paraqitjes së propozimit për përmbarim, cila ishte pronësia e debitorit dhe atë me ndonjë ekstrakt pronësie.*

*Përmbaruesi privat është fakt se ka vepruar sipas sugjerimeve të Gjykatës së Apelit, por nuk e ka vërtetuar faktin i cili është bazik, për këtë çështje përmbarimore, e ai është se, në momentin e paraqitjes së propozimit për përmbarim lokali – paluajtshmëria e cila tani është objekt i përmbarimit, në pronësi të kujt ishte nga se në shkresat e lëndës nuk shihet se është vepruar në këtë drejtim. Nga Gjykata e Apelit kërkohet një gjë e tillë, edhe bazuar në përgjigjen në ankesë, të cilën e ka paraqitur vet debitori. Nga se nuk mund të këtë përmbarim, nëse objekti i përmbarimit nuk i takon debitorit, nga se siç shihet objekti i përmbarimit për të qenë i mundshëm për përmbarim, duhet të jetë në ekskluzivisht në pronësi të debitorit. Sipas Gjykatës, sikur ky fakt të ishte vërtetuar fillimisht, situata nuk do të ishte siç është tani dhe të ndodhte gjithë ky prolongim i kësaj procedure [...]. Do të kishte qenë në rregull, sikur prona-lokali që i është shitur kreditorit gjatë procedurës përmbarimore të Përmbaruesi privat, të ishte argumentuar me ekstrakt pronësie se është vërtetë në pronësi të debitorit. Mirëpo, nga shkresat e kësaj lënde, ende nuk është e qartë pronësia e këtij lokali, kështu që nga kjo arsye dhe aktvendimi i atakuar u desh të vërtetohet, sepse edhe ashtu kjo lëndë gjithsesi është dashur t’ i kthehet në ri procedim Përmbaruesit privat, i cili paraprakisht duhet të vërtetoi*

*pasurinë e debitorit e pastaj të lejoj shitjen e saj nëse plotësohen kushtet e parapara ligjore. [...]*

### **Pretendimet e parashtruesit të kërkesës**

41. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me vendimet e gjykatave të rregullta janë shkelur e drejta për barazi para ligjit, për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, e drejta për mbrojtje të pronës si dhe parimet e përgjithshme të sistemit gjyqësor të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ.
42. Për sa i takon të drejtës për barazi para ligjit, parashtruesi pretendon se *“cenimi i barazisë në rastin konkret bëhet evident për faktin që Gjykata e Apelit e favorizon dhe e shpërblen debitorin, në kurriz të kreditorit – këtu parashtruesit, duke u injorua ekzistimi i pronës së pakontestueshme të debitorit, dhe duke u shkelur e shpërfillur të drejtat procedurale të arashtruesit [...]*”.
43. Për sa i takon të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit ia ka cenuar këtë të drejtë përmes *“arbitraritetit në vendimmarrje, respektivisht paarsyeshmërisë së vendimit*”. Sipas tij, Gjykata e Apelit *“ka vendosur në kundërshtim me provat në shkresat e lëndës, dhe nuk ka vendosur në mënyrë të drejtë, të pavarur dhe të paanshme*”.
44. Më tutje, lidhur me këtë pretendim, parashtruesi thekson se Gjykata e Apelit me arsyetimin e përdorur në vendimin e saj *“haptazi kërkon nga PP [Përmbaruesi privat] që në rastin e rivendosjes [...] ta hedh poshtë propozimin e kreditorit-këtu propozuesit, me arsyetimin se objekti përmbarimor – lokali afarist [...] nuk është pronë e debitorit I. J. porse është pronë e personit të tretë SH.J. (nënës së debitorit)*”. Në këtë mënyrë, ai konsideron se Gjykata e Apelit e ka parashikuar zgjidhjen e rastit, duke mos i lënë opsione për përmbarim përmbaruesit privat.
45. Më tutje, parashtruesi thekson se edhe pse përmbarimi duhet trajtuar me urgjencë, gjykatat e rregullta e kanë prolonguar çështjen dhe e kanë pamundësuar përmbarimin *“duke e kthyer lëndën – pa pikë arsye – në riprocedurë – herë të njëri e herë të tjetri, herë në gjykatën e shkallës së parë, e herë në atë të dytën, për së paku tri herë me radhë deri më tani, e sërish duke e rikthyer te Përmbaruesi privat [...]*”. Ai po ashtu thekson se kanë kaluar *“6 vite – pas vendimit res judicata – dhe 5 vite pas vendimit për ekzekutim*” ndërsa *“aktgjykimi ende nuk është zbatuar*”.
46. Për sa i takon të drejtës për mbrojtje të pronës, parashtruesi pretendon se Gjykata e Apelit i ka cenuar këtë të drejtë duke ia pamundësuar atij që të kompensohet për shumën e të hollave që I. J. i ka borxh dhe se ky pamundësim ka rrjedhë si pasojë e *“një vendimi të gabuar se kinse lokali afarist në fjalë nuk është pronë e debitorit*”.
47. Në fund, parashtruesi i kërkesës i drejtohet Gjykatës me kërkesën si në vijim:

*“I. TA DEKLAROJE Kërkesën [...] e parashtruesit [...] të pranueshme;*

II. TË KONSTATOJ se ka pasur shkelje Neni 31 të Kushtetutës [...] lidhur me n.6.1 të Konventës Evropiane mbi të Drejtat e Njeriut;

III. TË KONSTATOJ se ka pasur shkelje të nenit 46 të Kushtetutës [...];

IV. TË KONSTATOJ se ka pasur shkelje të nenit 24 të Kushtetutës [...];

V. TI SHPALLË TË PAVLEFSHME:

1. Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac. nr. 1961/15, të dt. 16.11.2015 dhe

2. Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Pejë – dega Istog – PPP. nr. 3/014, të dt. 17.04.2015.

VI. Ta lej në FUQI URDHËRIN e Përmbaruesit Privat [...] P. nr. 33/14, të dt. 24.09.2014 [...]

VII. Të URDHEROJ bartjen e të drejtës së pronësisë në librat kadastrale [...] në bazë të URDHERIT të Përmbaruesit Privat [...] në afatin menjëherë pas marrjes së këti aktgjykimi.

VIII. TA URDHEROJE Gjykatën Themelore në Pejë - dega Istog dhe Përmbaruesin Privat që [...] t'i dorëzojë Gjykatës Kushtetuese informata për masat e ndërmarra për përmbarimin e Aktgjyqimit të Gjykatës Kushtetuese.

P. S. Lidhur me kërkesën e parashtruesit për lëshimin e masës së përkohshme [...] të merr këtë VENDIM

I. Gjykata Kushtetuese LEJON Masën e Përkohshme [...] ashtu që:

II. Gjykata URDHERON Noterin në Istog dhe cilindo qoftë Noter tjetër në R. e Kosovës që të mos përpiloj kurrfarë kontrate mbi shitblerjen e patundshmërisë, mbi qiranë, për ndërrimin apo çfarëdo qoftë veprimi [...].”

### **Pranueshmëria e kërkesës**

48. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuar më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

49. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili përcakton:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

50. Gjykata i referohet edhe nenit 47.2 [Kërkesat Individuale] të Ligjit, i cili parasheh:

“[...] 2. Individu mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

51. Më tutje, Gjykata i referohet edhe rregullit 36 (1) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:



*[...] (b) janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjykimit të kundërshtuar, [...].*

52. Lidhur me këtë, Gjykata rikujton se parashtruesi konteston Aktvendimin (Ac. nr. 1961/2015, të 16 nëntorit 2015) e Gjykatës së Apelit, me të cilin ishte vërtetuar Aktvendimi (P. nr. 3/014, i 24 shtatorit 2014) i Gjykatës Themelore. Me atë rast, Gjykata e Apelit kishte konfirmuar se Urdhri (P. nr. 33/14, i 24 shtatorit 2014) i përmbaruesit privat duhet të rikthehet në rivendosje, duke qenë se akoma nuk është qartësuar çështja e objektit të përmbarimit.
53. Gjykata po ashtu rikujton pretendimet e parashtruesit se vendimi i Gjykatës së Apelit shkel të drejtat e tij të garantuara me nenet 24, 31, 46 dhe 102 të Kushtetutës, si dhe të drejtat e garantuara me nenin 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së dhe me nenin 1 të Protokollit 1 të KEDNJ-së.
54. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se të gjitha pretendimet e parashtruesit janë të drejtuara te vendimi i Gjykatës së Apelit, vendim ky që në vetvete nuk është përfundimtar për sa i përket çështjes së përmbarimit. Ky vendim nuk ia mohon parashtruesit të drejtën për të marrë kompensimin për shërbimet e avokatisë që ia ka kryer I. J., e drejtë kjo e konfirmuar edhe nëpërmjet vendimeve gjyqësore te instancës së parë dhe të dytë [shih paragrafët 21 dhe 25]. Me fjalë të tjera, Gjykata vëren dhe nuk e konteston faktin që parashtruesi veçse e ka fituar të drejtën e tij për kompensim dhe se vendimet lidhur me të drejtën e tij për kompensim janë bërë përfundimtare. Rrjedhimisht, parashtruesi duhet të marrë kompensimin e akorduar.
55. Gjykata vëren se, me vendimin e kontestuar, Gjykata e Apelit vetëm sa ka konfirmuar thëniet e Gjykatës Themelore se çështja e objektit përmbarimor, që do të mund të përdoret për realizimin e kërkesës monetare të parashtruesit, është një çështje ende e kontestueshme dhe rrjedhimisht përmbaruesi privat duhet ta ketë këtë fakt parasysht me rastin e riprocedimit të kësaj çështjeje.
56. Në këtë drejtim, Gjykata rikujton arsyetimin e Gjykatës së Apelit me rastin e refuzimit të ankesës së parashtruesit të kërkesës si të pabazuar. Ajo theksoi:

*“[...] Përmbaruesi privat [...] nuk e ka vlerësuar faktin se me rastin e paraqitjes së propozimit për përmbarim, cila ishte pronësia e debitorit dhe atë me ndonjë ekstrakt pronësie. [...] nuk mund të këtë përmbarim, nëse objekti i përmbarimit nuk i takon debitorit [...].*

*Është fakt se dispozitat e nenit 205 par.1 dhe 2 të LPP e përcaktojnë situatën te Ndryshimi i pronarit të paluajtshmërisë, gjatë zhvillimit të procedurës përmbarimore... Mirëpo, në rastin konkret, procedura përmbarimore ka fillua me dt.18.05.2012, ndërsa SH. J. me Aktvendimin Gjykatës së shkallës së parë në Istog, N. Nr. 23/010 të dt.05.04.2011, i cili është i formës së prerë me dt. 03.05.2011 dhe sipas tij pronar nuk është debitori por personi tjetër, përkatësisht SH.J. dhe se kjo ka ndodhur para se të fillohet procedura përmbarimore, e jo gjatë zhvillimit të procedurës përmbarimore. Kjo situatë duhet të qartësohet nga Përmbaruesi Privat dhe palët e kësaj procedure, në procedimin e sërishëm tek Përmbaruesi Privat.”*

57. Gjykata vëren se arsyetimi i Gjykatës së Apelit tregon qartazi që procedura për përcaktimin e objektit përmbarrimor është çështje kontestuese, e cila akoma nuk është zgjidhur meqë palët në procedurë kanë pretendime të ndryshme lidhur me këtë çështje. Përmbarruesi privat është udhëzuar se si duhet të veprojë në rishqyrtim të këtij rasti të përmbarrimit.
58. Në dritë të këtyre fakteve, Gjykata thekson se nuk është në rolin e saj të ndërhyjë në çështjen e konstatimit të fakteve nga gjykatat e rregullta, meqë ato kanë juridiksion për të vendosur lidhur me konstatimin e fakteve dhe interpretimin e ligjeve lidhur me një rast konkret.
59. Gjykata thekson se kjo lloj qasje e saj është në përputhje të plotë me parimin e subsidiaritetit, i cili kërkon nga parashtruesit që para se të drejtohen në Gjykatën Kushtetuese, ata duhet të shterojnë të gjitha mundësitë procedurale në gjykatat e rregullta për të parandaluar shkeljet e të drejtave dhe lirive të njeriut të garantuara me Kushtetutë, ose për të korrigjuar ndonjë shkelje eventuale të të drejtave të garantuara me Kushtetutë.
60. Arsyetimi për rregullin e shterimit është që t'u ofrojë autoriteteve përkatëse, duke përfshirë gjykatat e rregullta, mundësinë për ta parandaluar ose për ta korrigjuar shkeljen e pretenduar të Kushtetutës. Ky rregull bazohet në supozimin se rendi juridik i Republikës së Kosovës siguron mjete efektive juridike kundër shkeljes së të drejtave kushtetuese. Ky është një aspekt i rëndësishëm i karakterit subsidiar të Kushtetutës (shih Aktvendimin për papranueshmëri: *Universiteti AABRIINVEST SH.P.K. Prishtinë kundër Qeverisë së Republikës së Kosovës*, KI41/09, të 21 janarit 2010, dhe shih *mutatis mutandis*, GJEDNJ, *Selmouni kundër Francës*, nr. 25803/94, Vendimi i 29 korrikut 1999).
61. Si përmbledhje, Gjykatat konsideron se në këtë rast nuk ka asnjë vendim përfundimtar të organit kompetent që në këtë fazë mund të jetë subjekt i shqyrtimit nga Gjykata Kushtetuese. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se kërkesa e parashtruesit është e parakohshme, sepse nuk janë shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 47.2 të Ligjit dhe me rregullin 36 (1) b) të Rregullores së punës.

### **Kërkesa për seancë dëgjimore**

62. Parashtruesi gjithashtu ka kërkuar që Gjykata të caktojë dëgjim publik “për të sqaruar provat dhe faktet e pretenduara [...]”.
63. Gjykata rikujton se, në bazë të nenit 24 të Ligjit në lidhje me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, nuk është e detyruar të mbajë seancë dëgjimore. Ajo mund të urdhërojë mbajtjen e seancës dëgjimore në rast se e konsideron si të nevojshme për të qartësuar provat. Duke qenë se rasti konkret është i parakohshëm, Gjykata nuk e konsideron të nevojshme mbajtjen e seancës dëgjimore dhe rrjedhimisht, kërkesa e parashtruesit refuzohet.

## Kërkesa për masë të përkohshme

64. Parashtruesi kërkoi nga Gjykata që të vendosë masën e përkohshme, përkatësisht “*të urdhëron Noterin në Istog dhe cilindo Noter tjetër në R. e Kosovës që të mos përpilojë kurrfarë kontrate mbi shitblerjen e patundshmërisë, mbi qiranë, për ndërrimin apo çfarëdo qoftë veprimi, apo pune tjetër juridike, e që ka të bëjë lidhur me patundshmërinë që evidentohet në emër të zonjës SH.J. nga Istogu [...]*”.
65. Në mënyrë që Gjykata të lejojë masën e përkohshme, në pajtim me rregullin 55 (4) dhe (5) të Rregullores së punës, ajo duhet të përcaktojë se:
- “(a) pala që kërkon masën e përkohshme ka treguar rastin prima facie (...), nëse akoma nuk është vendosur për pranueshmërinë e saj, rastin prima facie për pranueshmërinë e kërkesës;*
- (b) pala që kërkon masë të përkohshme ka dëshmuar se do të pësojë dëme të riparueshme nëse nuk lejohet masa e përkohshme; dhe*
- [...]
- Nëse pala që kërkon masë të përkohshme nuk paraqet dëshmitë e nevojshme, Kolegji shqyrtues do ta rekomandojë refuzimin e kërkesës”.*
66. Siç u theksua më lart, parashtruesi i kërkesës nuk ka treguar rast *prima facie* për pranueshmërinë e kërkesës. Rrjedhimisht, kërkesa për masë të përkohshme duhet të refuzohet, si e pabazuar.

## PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit si dhe rregullat 36 (1) (b), 55 (4), 56 (2) dhe 56 (3) të Rregullores së punës, 6 shkurt 2017, njëzëri

### VENDOS

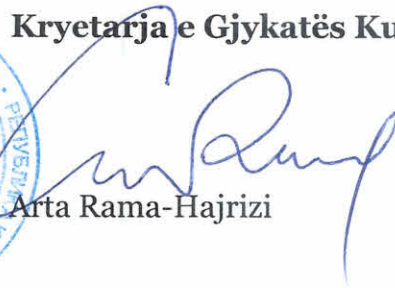
- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

**Gjyqtari raportues**

  
Bekim Sejdiu



**Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese**

  
Arta Rama-Hajrizi